

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1541. usque ad annum 1546

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118510

§. 6. Cornarii Cardinalis mors.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66615](#)

Campeggius eidem purpureum galerum Sæcul. XVI.
solemni ritu imposuit. Obtinuit San- A.C. 1543.
severinas primo titulum S. Susannæ, po-
stea S. Apollinaris, ac denique S. Ma-
riæ trans Tyberim, ac præfuit Episco-
pus Ecclesiæ Conversanæ in Neapolis
Regno, Prænestinæ, Sabinensi & Por-
tuensi: demum vero ad Carolum V. Cæ-
farem Neapolin venientem Apostolica
legatione functus fuit, & Romæ die de-
cima sexta Augusti anno a reparata fa-
lute millesimo quingentesimo quadrage-
simo tertio mortalitatem exuit, sepul-
tusque fuit in Ecclesia S. Trinitatis ad
Montem Pincium.

§. VI.

Cornarii Cardinalis mors.

Ex Cardinalibus vita functis numero Ciac. p. 500.
quartus erat Franciscus Cornarius, Aubery l.c.
seu Cornelius Brixensis Episcopus, al- Hier. le Noir
terius Cardinalis Marci Cornelii anno in oratione
millesimo quingentesimo vigesimo quar- funebris. Fr.
to defuncti frater, & Catharinæ Regi- Cornarii.
næ Cypri, nec non Marci Cornarii Ve- Jac. Tho-
netorum Ducis Nepos: Patrem vero mæssin. in
habuit Georgium Cornelium, & Ma- eleg. illusfr.
trem Elisabetham Maurocenam, sub
quorum cura Franciscus, cuius nunc
mentionem facimus, in militariis vitæ
exercitiis enutritus, anno millesimo quin-
gentesimo nono Abduensi prælio, in quo

L 4

V. 6

Sæcul. XVI. Veneti a Gallis fuere profligati, inter-
A.C. 1543 fuit, dispersasque Reipublicæ copias col-
legit: evoluto autem temporis intervallo in illo exercitu, qui Patavium Cæsa-
reis rursus eripuit, stipendia merebatur,
tantaque animi fortitudine hanc urbem
propugnavit, ut iterum ab hoste occupa-
ri haud posset. Post hæc pacis otio li-
beraliter usus, literas summopere exco-
luit, & demum Hierosolymitanum iter
instituit: inde vero redux Legatus ad
Carolum V. Imperatorem missus, eun-
dem per Germaniam, Hispaniam, ac
Belgium comitabatur, anno autem Do-
mini millesimo quingentesimo vigesimo
septimo die vigesima prima Decembris
a Clemente VII. Papa purpureo Cardi-
nalium galero decoratus fuit, obtinuit
que Brixensem Episcopatum, ubi mu-
neris sui partes summa cum vigilantia
adimplere fatagens, ob suam eruditio-
nem a toto Cardinalium Collegio maxi-
mi habitus est, ejusque consilia velut to-
tidem oracula a cunctis suspiciebantur.
Appropinquante tandem vitæ suæ exi-
tu variis adversæ valetudinis incommo-
dis præcipue podagræ doloribus afflige-
batur, quin tamen ullo pacto in lamenta
effunderetur. Obiit Viterbii die vigesi-
ma sexta Septembris, vel juxta alios,
prima Octobris die anno salutis millesi-
mo quingentesimo quadragesimo tertio,
post-

postquam sexaginta quinque ætatis suæ Sæcul. XVI.
annos expleverat. Corpus ejus Vene- A.C. 1543
tias delatum, ibidem, ut ipsus testa-
mento caverat, in Ecclesia S. Salvato-
ris terræ mandatum fuit. In illius fu-
nere Hieronymus Niger Reipublicæ Se-
nator orationem habuit, quæ typis im-
pressa exstat.

§. VII.

Grimaldi Cardinalis obitus.

Postremus denique, ac quintus erat *Ciac. p. 494.*

Hieronymus Grimaldus filius Bene- *Onuphr. in
dicti Grimaldi, qui Genuensis Reipubli- vitis Pont.*

cæ Senator erat. Is juvenis adhuc u-
xorem duxit nobilem fœminam, ex qua
filios quoque suscepit, conjuge vero de-
functa Hieronymus Ecclesiasticæ mili-
tiæ nomen dedit, atque Ecclesiam Ve-
nafri in Regno Neapolitano Episcopus
rexit, dein a Clemente VII. renuntiatus
est Diaconus Cardinalis titulo S. Geor-
gii ad Velum aureum: Administrabat
etiam ejusdem Pontificis jussu plures
Ecclesiæ, postea vero ad Barensem Ar-
chiepiscopatum nominatus, anno Chri-
sti millesimo quingentesimo trigesimo
Legatus Genuam decernebatur, quo in
munere rara prudentiæ suæ specimina
edidit, atque in omni occasione se hujus
Reipublicæ commodis studiosissimum,
nec non Religionis zelo longe clarissi-

L 5

mum